

Алексис Ципрас и „Сириза“ као водећи актери европске и свјетске љевице

Сусрет Алексиса Ципраса и Славоја Жижека у Загребу, у склопу међународне конференције на *Subversive* фестивалу, [\[1\]](#) био је замишљен као дијалог љевице о њеној перспективи унутар нове Европе која се рађа, као и о начинима отпора идеологији неолибералног капитализма. Излагачи су били економиста Јанис Варуфакис, некадашњи савјетник Јоргоса Папандреуа и професор на универзитету у Тексасу, Тарик Али, Костас Дузинас, Шантал Муф, Маурицио Лазарето и други. Истовремено, то је била прилика и да се покрене критичка дебата о политичком и економском уређењу Европске уније, као и о сврси њеног даљег проширења.

Дијалог Ципраса и Жижека, истакнутог политичког вође радикално-љевичарске коалиције „Сириза“ и једног од најутицајнијих лијево оријентисаних филозофа у свијету, занимљив је и важан не толико због одговора које нуди, колико због питања која покреће, а која показују сву дубину економске и друштвене кризе, која се не тиче само Грчке, већ и цијеле Европе.

Прије него што се упустимо у кратки приказ овог сусрета, потребно је – и управо на фону овог сусрета - направити одређену дистанцу од познатих, историјских подјела и анимозитета између љевице и деснице, имајући у виду да су друштвено-политичке промјене у свијету донијеле и нове политичке феномене. Чак су и језичке одреднице десница и љевица показале мањак сувислости, будући да десница у Европи више није десница, већ све више њен сурогат, а да љевица има своје проблеме и губи идентитет кроз (труле) компромисе са неолибералним капитализмом. Истовремено, наше вријеме грозничаво тражи рјешења за новонасталу кризу, јер статичност није стање које је одрживо у једном економском систему и оно има природну тенденцију или ка напретку или ка пропасти.

Левица данас и „шта да се ради“

Пише: Ивана Петровић Христулу
среда, 29 мај 2013 16:11

Левица данас и „шта да се ради“

Пише: Ивана Петровић Христулу
среда, 29 мај 2013 16:11

